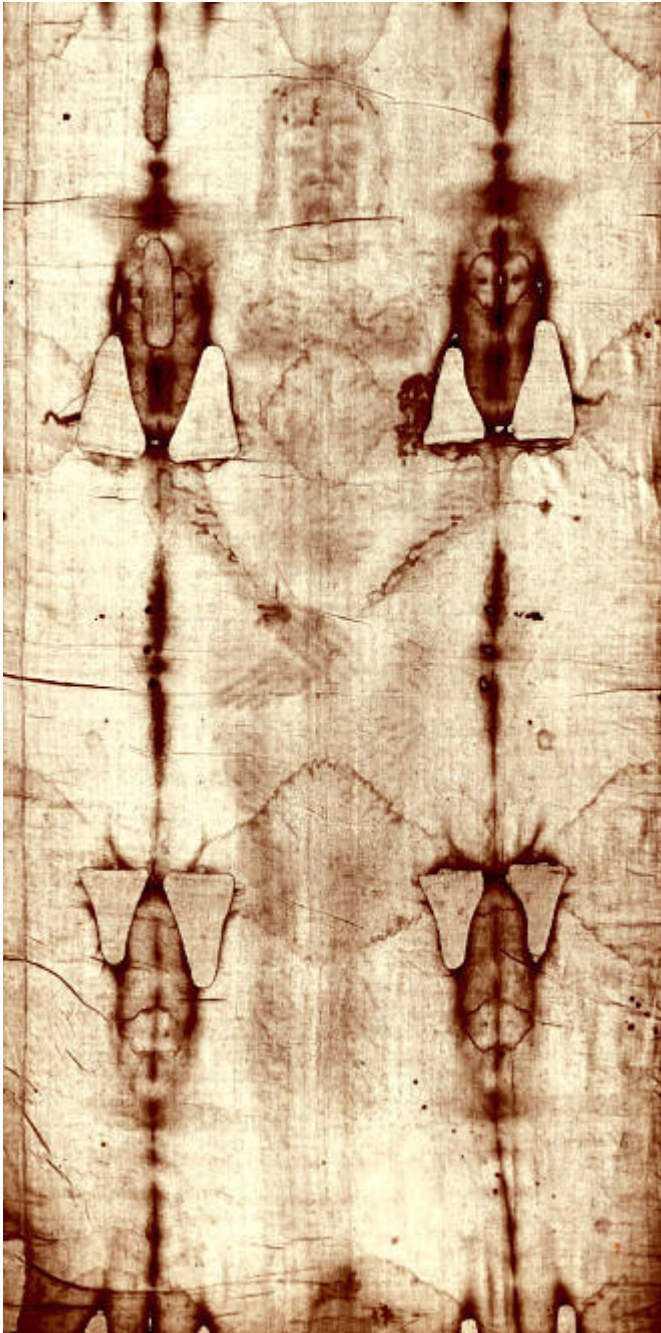

Μεγάλο Σάββατο (1)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η "Σινδόνη του Τορίνο", το νεκρικό σάβανο του Χριστού, όπου αποτυπώθηκε υπερφυσικώς η μορφή Του. Η Σινδόνη είναι το "Άγιο Μανδήλιο", το οποίο έκλεψαν οι Σταυροφόροι το 1204 όταν λεηλάτησαν την Κωνσταντινούπολη. Βρίσκεται στην πόλη Τορίνο της Ιταλίας. (Τα καψίματα στα δεξιά και στα αριστερά της μορφής του Χριστού οφείλονται σε πυρκαγιά, κατά την οποία η Σινδόνη ήταν διπλωμένη, γι' αυτό και είναι συμμετρικά.)

«ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΣΑΒΒΑΤΟ»

Το «Άγιον και Μέγα Σάββατον» είναι η ημέρα που συνδέει τη Μεγάλη Παρασκευή - την ημέρα του Σταυρού- με την Κυριακή , ημέρα της Ανάστασης του Κυρίου. Για πολλούς ανθρώπους, η αληθινή φύση και το νόημα αυτού του «συνδέσμου», η ουσιαστική αναγκαιότητα αυτής της «ενδιάμεσης ημέρας» παραμένει άγνωστη, ή ίσως σκοτεινή. Για μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων που εκκλησιάζονται οι «σπουδαιότερες» ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας είναι η Μεγάλη Παρασκευή και η Κυριακή, δηλαδή ο Σταυρός και η Ανάσταση. Χωρίς το Μεγάλο Σάββατο όμως αυτές οι δύο ημέρες παραμένουν, κατά κάποιο τρόπο, «ασύνδετες». Έχουμε δηλαδή μια ημέρα λύπης και υστέρα έρχεται η ημέρα της χαράς. Σ' αυτή τη διαδοχή η λύπη απλά αντικαθίσταται από τη χαρά... Αλλά σύμφωνα με τη διδασκαλία της Εκκλησίας που εκφράζεται στη λειτουργική της παράδοση, η φύση αυτής της διαδοχής δεν είναι μια απλή αντικατάσταση. Η Εκκλησία διακηρύσσει ότι ο Χριστός «επάτησε τω θανάτω τον θάνατον». Αυτό σημαίνει ότι ακόμα και πριν από την Ανάσταση συμβαίνει κάποιο γεγονός στο οποίο η λύπη δεν αντικαθίσταται απλά από τη χαρά, αλλά μεταμορφώνεται σε χαρά. Το Μεγάλο Σάββατο είναι ακριβώς η ημέρα αυτής της μεταμόρφωσης , η ημέρα κατά την οποία η νίκη έρχεται από μέσα και εξαφανίζει την ήττα, η ημέρα οπότε έχουμε την ευκαιρία να ηρεμήσουμε και να σκεφτούμε, πριν από την Ανάσταση, το θάνατο του ίδιου του θανάτου ... Όλα αυτά εκφράζονται, και πολύ περισσότερο βιώνονται, κάθε χρόνο στη διάρκεια αυτής της υπέροχης πρωινής ακολουθίας του Μεγάλου Σαββάτου. Η Θεία Λειτουργία αυτής της ημέρας γίνεται για μας ένα σωτήριο μεταμορφωτικό παρόν.

Ερχόμενοι στο ναό το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου έχουμε ολοκληρώσει τις ακολουθίες της Μεγάλης Παρασκευής. Σήμερα στους ενοριακούς ναούς ο Όρθρος του Μεγάλου Σαββάτου ψέλνεται τη Μεγάλη Παρασκευή το βράδυ. Η λύπη της Μεγάλης Παρασκευής είναι, επομένως, το εισαγωγικό θέμα, το σημείο έναρξης θα λέγαμε, του Όρθρου του Μεγάλου Σαββάτου. Αρχίζει σαν νεκρώσιμη ακολουθία, σαν θρήνος σε νεκρό σώμα. Οι ιερείς βγαίνουν από το ιερό και στέκονται μπροστά στον Επιτάφιο, θυμιατίζουν αργά τον Επιτάφιο, τις εικόνες και όλο το εκκλησίασμα. Όλοι μαζί, λαός και κληρικοί, στεκόμαστε μπροστά στον τάφο του Κυρίου μας και συγκεντρώνουμε τη σκέψη μας στο μεγάλο γεγονός του Θανάτου Του, της φαινομενικής ήττας. Κείνη τη στιγμή αρχίζουμε να ψάλλουμε τα εγκώμια σε τρεις στάσεις. Τα εγκώμια είναι τροπάρια που λέγονται με στίχους από τον «Άμωμο» δηλαδή, τον 118ο Ψαλμό. [\(περισσότερα...\)](#)